

**REPUBLIKA SRPSKA
VLADA**

NACRT

**ZAKON
O IZMJENI ZAKONA O NASLJEĐIVANJU**

Banja Luka, maj 2019. godine

**ZAKON
O IZMJENI ZAKONA O NASLJEĐIVANJU**

Član 1.

U Zakonu o nasljeđivanju („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 1/09, 55/09 i 91/16), u članu 30. u stavu 2. poslije riječi: „ostali potomci umrlog“ zapeta i riječi: „njegovi usvojenici i njihovi potomci“ brišu se.

Član 2.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

Broj:
Datum:

**PREDSJEDNIK
NARODNE SKUPŠTINE**

Nedeljko Čubrilović

OBRAZLOŽENJE

NACRTA ZAKONA O IZMJENI ZAKONA O NASLJEĐIVANJU

I USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u članu 55. Ustava Republike Srpske, prema kojem se jamči pravo nasljeđivanja u skladu sa zakonom, te u Amandmanu XXXII t. 5. i 6. na član 68. Ustava Republike Srpske, kojim Republika uređuje i obezbjeđuje, između ostalog, ostvarivanje i zaštitu ljudskih prava i sloboda, te svojinske odnose i zaštitu svih oblika svojine u pravnom poretku na svom području. Članom 70. stav 1. tačka 2. Ustava Republike Srpske propisano je da Narodna skupština Republike Srpske donosi zakone, druge propise i opšte akte.

II USKLAĐENOST SA USTAVOM, PRAVNIM SISTEMOM I PRAVILIMA NORMATIVNOPRAVNE TEHNIKE

Prema Mišljenju Republičkog sekretarijata za zakonodavstvo broj: 22.02-020-1419/19 od 22. aprila 2019. godine, ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u članu 55. Ustava Republike Srpske, kojim je propisano da se jamči pravo nasljeđivanja u skladu sa zakonom, u Amandmanu XXXII stav 1. t. 5) i 6) na član 68. Ustava Republike Srpske, kojima je propisano da Republika, između ostalog, uređuje i obezbjeđuje ostvarivanje i zaštitu ljudskih prava i sloboda, kao i svojinske i obligacione odnose i zaštitu svih oblika svojine, te u članu 70. stav 1. tačka 2. Ustava Republike Srpske, kojim je propisano da Narodna skupština Republike Srpske donosi zakone, druge propise i opšte akte.

Obrađivač Zakona je u skladu sa članom 41. stav 1. tačka 5) Pravila za izradu zakona i drugih propisa Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 24/14) u Obrazloženju Zakona naveo razloge za donošenje. U vezi s tim navodi se da je Ustavni sud Republike Srpske donio Odluku broj U-24/18 od 27. marta 2019. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 28/19), kojom je utvrđeno da član 30. stav 2. Zakona o nasljeđivanju („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 10/09, 55/09 i 91/16) u dijeli koji glasi „...njegovi usvojenici i njihovi potomci...“ nije u saglasnosti sa Ustavom Republike Srpske, odnosno ocijenio da je takvo propisivanje u suprotnosti sa principima vladavine prava iz člana 5. stav 1. alineja 4. Ustava Republike Srpske. Shodno navedenom, a u cilju sprovođenja predmetne odluke Ustavnog suda, bilo je neophodno pristupiti izmjeni člana 30. stav 2. Zakona.

Republički sekretarijat za zakonodavstvo razmotrio je Nacrt zakona i obrađivaču dao određene sugestije u cilju usaglašavanja predloženog teksta Zakona sa Pravilima za izradu zakona i drugih propisa Republike Srpske, što je obrađivač i prihvatio.

U skladu sa Smjernicama za postupanje republičkih organa uprave o učešću javnosti i konsultacijama u izradi zakona („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 123/08 i 73/12), obrađivač je utvrdio da je materija predmetnog zakona od interesa za javnost, te je tekst Zakona objavljen na internet stranici Ministarstva pravde sa rokom od osam dana radi dostavljanja primjedaba i sugestija. Prema navodima obrađivača, primjedaba i sugestija na objavljeni tekst Zakona nije bilo.

Budući da je predmetni zakon usaglašen sa Ustavom, pravnim sistemom Republike Srpske i Pravilima za izradu zakona i drugih propisa, mišljenje Sekretarijata je da se Nacrt zakona o izmjeni Zakona o nasljeđivanju može uputiti na razmatranje.

III USKLAĐENOST SA PRAVNIM PORETKOM EVROPSKE UNIJE

Prema mišljenju Ministarstva za evropske integracije i međunarodnu saradnju Republike Srpske broj: 17.03.-020-1430/19 od 19. aprila 2019. godine, a nakon uvida u propise Evropske unije i analize odredaba Nacrta zakona o izmjeni Zakona o nasljeđivanju, ustanovljeno je da EU *acquis* sadrži izvore prava koji su relevantni za predmet uređivanja dostavljenog nacrta, zbog čega u Izjavi o usklađenosti stoji ocjena „neprimjenljiv“.

IV RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni sud Republike Srpske, na sjednici održanoj 27. marta 2019. godine, donio je Odluku kojom je utvrđeno da član 30. stav 2. Zakona o nasljeđivanju („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 10/09, 55/09 i 91/16) u dijeli koji glasi „...njegovi usvojenici i njihovi potomci...“ nije u saglasnosti sa Ustavom Republike Srpske.

Članom 30. stav 1. Zakona o nasljeđivanju propisano je da su nužni nasljednici djeca umrlog, njegovi usvojenici iz člana 21. Zakona i njegov supružnik, dok je osporenim stavom 2. istog člana propisano da su ostali potomci umrlog, njegovi usvojenici i njihovi potomci, njegovi roditelji i njegova braća i sestre, nužni nasljednici samo ako su trajno nesposobni za rad i nemaju nužnih sredstava za život.

U konkretnom slučaju, po ocjeni Suda, „svi usvojenici, odnosno usvojenici iz potpunog i nepotpunog usvojenja, obuhvaćeni su u članu 30. stav 1. Zakona o nasljeđivanju, te je nejasno šta je zakonodavac imao u vidu kada je u članu 30. stav 2. tog zakona, između ostalog, odredio posebne uslove i za nasljeđivanje usvojenika. Postavlja se pitanje: koji su to usvojenici kada su svi usvojenici već navedeni u članu 30. stav 1. Zakona?

Imajući u vidu da princip vladavine prava, odnosno pravna sigurnost i izvjesnost, između ostalog, podrazumijevaju da pravna norma mora biti jasna i određena da bi njeno dejstvo bilo predvidivo, Sud je utvrdio da je propisivanje iz odredbe člana 30. stav 2. u dijelu koji glasi: „...njegovi usvojenici i njihovi potomci...“ u suprotnosti sa principima vladavine prava iz člana 5. stava 1. alineja 4. Ustava.

Imajući u vidu navedeno, a u cilju sprovođenja navedene odluke, bilo je neophodno pristupiti izmjeni člana 30. stav 2. Zakona, na način kako je to izvršeno u članu 1. ovog zakona.

V OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH RJEŠENJA

Članom 1. izvršena je izmjena u članu 30. stav 2. osnovnog teksta Zakona tako da su poslije riječi: „ostali potomci umrlog“ brisane riječi: „njegovi usvojenici i njihovi potomci“.

Članom 2. propisuje se stupanje na snagu ovog zakona.

VI PROCJENA UTICAJA ZAKONA, DRUGIH PROPISA I OPŠTIH AKATA NA UVOĐENJE NOVIH, IZMJENU ILI UKIDANJE POSTOJEĆIH FORMALNOSTI KOJE OPTEREĆUJU PRIVREDNO POSLOVANJE

Ministarstvo privrede i preduzetništva dostavilao je Mišljenje broj: 18.06-020-1505/19 od 25. aprila 2019. godine, u kojem se konstatuje da:

Nacrt zakona nije planiran Programom rada Vlade Republike Srpske i Programom rada Narodne skupštine Republike Srpske za 2019. godinu. Zakon se donosi u cilju primjene Odluke Ustavnog suda Republike Srpske. Naime, Ustavni sud Republike Srpske je, na sjednici održanoj 27. marta 2019. godine, donio je Odluku broj U-24/18 („Službeni glasnik Republike Srpske“,

broj 28/19), kojom je utvrđeno da član 30. stav 2. Zakona o nasljeđivanju („Službeni glasnik Republike Srpske” br. 1/09, 55/09 i 91/16), nije u saglasnosti sa Ustavom Republike Srpske.

Obrađivač je pravilno analizirao postojeće stanje i definisao problem u Obrascu o sprovođenju skraćenog PUP-a u pripremi i izradi nacrt/prijedloga propisa i isti je sastavni dio „Razloga za donošenje zakona“.

Obrađivač je pravilno definisao ciljeve koji se žele postići donošenjem zakona.

Obrađivač je pravilno sproveo proces konsultacija.

Kod utvrđivanja opcija za rješenje problema, obrađivač je naveo da je problem moguće riješiti jedino donošenjem izmjene zakona.

U vezi sa uticajem na poslovno okruženje, obrađivač je naveo da Nacrt neće uticati na poslovno okruženje.

Što se tiče uticaja na javne budžete, obrađivač je naveo da Nacrt neće uticati na javne budžete.

U vezi sa socijalnim uticajima, obrađivač je naveo da će se jasnijim propisivanjem odredbi člana 30. stav 2. Zakona o nasljeđivanju, kojima su definisani nužni nasljednici, čije će dejstvo biti predvidivo i primjenom Odluke Ustavnog suda Republike Srpske, obezbijediti pravna sigurnost i izvjesnost građana u procesu nasljeđivanja u Republici Srpskoj.

U vezi sa uticajem na životnu sredinu, obrađivač je naveo da Nacrt neće uticati na ovu oblast.

Kada je u pitanju sprovođenje propisa, obrađivač je naveo da su za primjenu zakona odgovorni nadležni sudovi u Republici Srpskoj.

Nacrtom zakona o izmjeni Zakona o nasljeđivanju nisu propisane formalnosti za građane i poslovni sektor u Republici Srpskoj.

Ministarstvo privrede i preduzetništva utvrdilo je da je obrađivač, prilikom primjene skraćenog procesa procjene uticaja propisa, postupio u skladu sa metodologijom propisanom u t. VI i VIII Odluke o sprovođenju procesa procjene uticaja propisa u postupku izrade propisa.

VII UČEŠĆE JAVNOSTI I KONSULTACIJE U IZRADI ZAKON

U skladu sa članom 36. stav 1. tačka 9) Poslovnika Vlade Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 123/18), te t. 4. i 15. Smjernica za postupanje republičkih organa uprave o učešću u javnosti i konsultacijama u izradi zakona („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 123/08 i 73/12), obrađivač Nacrta zakona o izmjeni Zakona o nasljeđivanju utvrdio je da je Zakon od interesa za javnost. Tekst Zakona je objavljen na internet stranici (www.vladars.net), sa ostavljenim rokom od osam dana, radi dostavljanja primjedaba i sugestija. U datom roku nije bilo primjedaba i sugestija.

VIII FINANSIJSKA SREDSTVA I EKONOMSKA OPRAVDANOST DONOŠENJA ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nisu potrebna dodatna sredstva iz budžeta Republike Srpske.

IX PRIKAZ ODLUKE USTAVNOG SUDA

1. Prikaz Odluke Ustavnog suda Republike Srpske

Ustavni sud Republike Srpske je, na sjednici održanoj 27. marta, 2019. godine, donio Odluku broj U-24/18 („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 28/19), kojom je utvrđeno da član 30. stav 2. Zakona o nasljeđivanju („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 1/09, 55/09 i 91/16) nije u saglasnosti sa Ustavom Republike Srpske.

Vladimir Nikolić iz Banje Luke dao je Ustavnom sudu Republike Srpske (u daljem tekstu: Sud) Inicijativu za pokretanje postupka za ocjenjivanje ustavnosti člana 30. st. 1. i 2. (u Inicijativi pogrešno navedeno t. 1. i 2) Zakona o nasljeđivanju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 1/09). Osporene odredbe tog zakona su, po mišljenju davaoca Inicijative, neustavne jer: svrstavaju potomke u drugu grupu nužnih nasljednika, izjednačavajući ih sa precima i pobočnim srodnicima, a to je suprotno i čl. 9. i 10. Zakona o nasljeđivanju, svrstavaju nepotpune usvojenike u prvu nasljednu grupu, svrstavaju potpune usvojenike u drugu grupu nužnih nasljednika, te pravo na nasljeđe potomcima uslovljavaju trajnom nesposobnošću za privređivanje i nedostatkom sredstava za život. Razvrstavajući nasljednike prvog nasljednog reda u različite grupe nužnih nasljednika, te uslovljavajući potomcima pravo na nužno nasljeđe, zakonodavac je propisao suprotno članu 10. Ustava, a takvo uslovljavanje je nepotrebno s obzirom na obavezu Republike iz člana 43. stav 4. Ustava. Takođe, kako se navodi, svrstavanjem usvojenika iz potpunog usvojenja i njihovih potomaka u drugu grupu nužnih nasljednika povrijeđeno je načelo prema kome nasljednici prvog nasljednog reda nasljeđuju na jednake dijelove, dok je usvojenicima iz nepotpunog usvojenja omogućeno da „duplo“ naslijede, tj. iza njihovih krvnih srodnika i iza usvojioca. Time su povrijeđeni principi jednakosti i ravnopravnosti kada se radi o pravu nasljeđivanja usvojenika iz potpunog usvojenja i potomaka ostavioca. Takođe, u Inicijativi se iznose određene preporuke za uređenje nasljednopravne materije novim zakonom, te ukazuje na zakonska rješenja određenih susjednih zemalja u tom smislu.

U postupku ocjenjivanja ustavnosti osporenih odredaba Zakona o nasljeđivanju Sud je imao u vidu je Ustavom utvrđeno: da se ustavno uređenje Republike temelji na vladavini prava (član 5. stav 1. alineja 4), da su građani Republike ravnopravni u slobodama, pravima i dužnostima, jednaki pred zakonom i da uživaju istu pravnu zaštitu bez obzira na rasu, pol, jezik, nacionalnu pripadnost, vjeroispovijest, socijalno porijeklo, rođenje, obrazovanje, imovno stanje, političko i drugo uvjerenje, društveni položaj ili drugo lično svojstvo (član 10), da Republika obezbjeđuje pomoć i socijalnu sigurnost građanima koji su nesposobni za rad i nemaju sredstva za izdržavanje (član 43. stav 4), da se slobode i prava ostvaruju, a dužnosti ispunjavaju na osnovu Ustava, osim kada je Ustavom uređeno da se uslovi za ostvarivanje pojedinih od njih utvrđuju zakonom, te da se zakonom može propisati način ostvarivanja prava i sloboda samo kada je to neophodno za njihovo ostvarivanje (član 49. st. 1. i 2), da se jemči pravo nasljeđivanja, u skladu sa zakonom (član 55), te da Republika uređuje i obezbjeđuje, pored ostalih, ostvarivanje i zaštitu ljudskih prava i sloboda, te svojinske i obligacione odnose i zaštitu svih oblika svojine (t. 5. i 6. Amandmana XXXII na Ustav Republike Srpske, kojim je zamijenjen član 68. Ustava).

Osim toga, Sud je prilikom razmatranja navoda iz Inicijative imao u vidu da se Zakonom o nasljeđivanju („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 1/09, 55/09 i 91/16) uređuje pitanje nasljeđivanja u Republici Srpskoj, krug zakonskih nasljednika, nasljeđivanje po osnovu testamenta, pitanje nasljednopravnih ugovora, trenutak prelaska zaostavštine na nasljednike i druga pitanja koja se tiču prava nasljeđivanja. Tim zakonom je, između ostalog, propisano: da su građani pod istim uslovima ravnopravni u nasljeđivanju (član 3), da se vanbračno srodstvo

izjednačava po pitanju nasljeđivanja sa bračnim, a srodstvo potpunog usvojenja sa srodstvom po krvi, te da u slučaju potpunog usvojenja prestaju međusobna nasljedna prava usvojenika i njegovih potomaka sa njegovim srodnicima po krvi (član 4), da se naslijediti može na osnovu zakona i na osnovu testamenta (član 5), da ako tim zakonom nije drugačije određeno, na osnovu zakona, umrlog nasljeđuju: svi njegovi potomci, njegov supružnik, njegovi roditelji, njegova braća i sestre i njihovi potomci, njegovi djedovi i babe i njihovi potomci i njegovi ostali preci, da lica iz stava 1. tog člana nasljeđuju po nasljednim redovima, te da nasljednici bližeg nasljednog reda isključuju iz nasljedstva lica daljeg nasljednog reda (član 8. st. 1, 2. i 3), da usvojenik iz nepotpunog usvojenja i njegovi potomci imaju prema usvojiocu ista nasljedna prava kao i usvojiočeva djeca i drugi njegovi potomci, osim ako pri usvojenju ta prava nisu ograničena ili sasvim isključena, dok nepotpunim usvojenjem ostaju nedirnuta prava nasljeđivanja između usvojenika i njegovih srodnika (član 21. st. 1. i 6), da su lica navedena u članu 30. tog zakona nužni nasljednici kada su po zakonskom redu nasljeđivanja pozvana na nasljeđe (član 30. stav 3), da nužni nasljednici imaju pravo na dio zaostavštine kojim ostavilac ne može raspolagati i koji se naziva nužni dio (član 31. stav 1), da nužnom nasljedniku pripada određen dio svake stvari i prava koji sačinjavaju zaostavštinu, ali ostavilac može odrediti da nužni nasljednik primi svoj dio u određenim stvarima, pravima ili novcu (član 32).

Sud je, isto tako, uzeo u obzir da je Porodičnim zakonom („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 54/02, 41/08 i 63/14) propisano: da se nepotpunim usvojenjem između usvojenika i usvojioca i njegovih potomaka zasnivaju odnosi srodstva i prava i dužnosti koja po zakonu postoje između roditelja i djece ako zakonom nije drukčije određeno i da nepotpuno usvojenje ne utiče na prava i dužnosti usvojenika prema njegovim roditeljima i drugim srodnicima (član 150), da se potpunim usvojenjem između usvojioca i njegovih srodnika i usvojenika i njegovih potomaka zasnivaju odnosi srodstva kao da se radi o krvnom srodstvu (član 156), da potpunim usvojenjem prestaju sva međusobna prava i dužnosti između usvojenika i njegovih krvnih srodnika (član 160).

Iz navedenog proizlazi da se pravo na nasljeđivanje ostvaruje u skladu sa zakonom, a ne neposredno na osnovu Ustava, te je zakonodavcu dato ovlašćenje da propiše uslove i način ostvarivanja tog prava, a u okviru toga i da utvrdi krug zakonskih nasljednika, uključujući i nužne nasljednike i redoslijed nasljeđivanja. Pravo na nužni dio je nasljedno pravo. Dio zaostavštine kojom ostavitelj ne može raspolagati testamentom i ugovorom o poklonu naziva se nužni dio. Veličina nužnog dijela koji pripada pojedinom nasljedniku određuje se tako što se prvo utvrdi veličina njegovog zakonskog dijela, a od utvrđenog zakonskog nasljednog dijela nasljedniku pripada odgovarajući dio (izražen u razlomku). Prema mišljenju Suda, zakonodavac je postupao u okviru svojih ovlašćenja iz člana 49. Ustava kada je kao u osporenom članu 30. st. 1. i 2. Zakona o nasljeđivanju utvrdio nužne nasljednike, odnosno kada je pravo na nužni dio određenim bliskim srodnicima ostavioca uslovio njihovom trajnom nesposobnošću za rad i nedostatkom nužnih sredstava za život. Trajna nesposobnost za rad i nedostatak nužnih sredstava za život moraju se steći kumulativno.

Treba imati u vidu da je cilj instituta nužnog nasljeđivanja da omogući obezbjeđenje osnovnih potreba ostaviočevih najbližih srodnika, te da stoga predstavlja izuzetak jer ograničava slobodu ostavioca da u cjelini raspolaže svojom imovinom, za života ili za slučaj smrti (član 31. stav 1. Zakona). Putem tog instituta nasljednog prava zakonodavac je bezuslovno osigurao da djeca umrlog, njegovi usvojenici iz nepotpunog usvojenja i supružnik naslijede zajamčeni nužni dio zaostavštine umrlog sa ciljem zaštite interesa porodice, prvenstveno odnosa roditelja i djece i odnosa između supružnika, tj. srodnika između kojih postoji obaveza izdržavanja. Takva garancija je uslovno predviđena za ostale potomke umrlog, roditelje, braću i sestre. Takođe, zakonodavac je utvrdio mogućnost odstupanja od zakonske pretpostavke da nužnom nasljedniku pripada određen alikvotni dio zaostavštine, jer je omogućio ostaviocu da odredi drugačiju prirodu ispunjenja prava na nužni dio (član 32. Zakona o nasljeđivanju).

Prema ocjeni Suda, Zakon o nasljeđivanju je, između ostalog, i osporenim propisivanjem obezbijedio uravnotežen odnos između neotuđivog prava pojedinca da slobodno raspoláže svojom imovinom i interesa Republike da obezbijedi društvo socijalnog blagostanja. U skladu sa članom 115. Ustava, nije u nadležnosti ovog suda da cijeni da li je osporeno propisivanje opravdano u kontekstu obaveze Republike utvrđene članom 43. stav 4. Ustava.

Nadalje, Zakon o nasljeđivanju (član 4) i Porodični zakon (čl. 156. i 160) izjednačavaju srodstvo po krvi sa srodstvom iz potpunog usvojenja, te utvrđuju prestanak nasljednih prava, odnosno prava i dužnosti između usvojenika iz potpunog usvojenja i njegovih krvnih srodnika, čime su ti usvojenici izjednačeni sa djecom usvojioca. U pravnom sistemu Republike Srpske građansko srodstvo iz potpunog usvojenja je sveobuhvatno izjednačeno sa krvnim srodstvom, a propuštanje zakonodavca da i u osporenom članu 30. stav 1. Zakona dodatno razradi taj princip, prema stanovištu Suda, nije od ustavnopravnog značaja. Prema tome, pojam „djeca umrlog“ obuhvata i usvojenike iz potpunog usvojenja.

Pošto su usvojenici iz potpunog i iz nepotpunog usvojenja, dakle svi usvojenici, obuhvaćeni u članu 30. stav 1. Zakona o nasljeđivanju, nejasno je šta je zakonodavac imao u vidu kada je u članu 30. stav 2. tog zakona, između ostalog, predvidio posebne uslove i za nasljeđivanje usvojenika. Postavlja se pitanje: koji su to usvojenici kada su svi usvojenici već navedeni u članu 30. stav 1. tog zakona?

Imajući u vidu da princip vladavine prava, odnosno pravna sigurnost i izvjesnost, između ostalog, podrazumijevaju da pravna norma mora biti jasna i određena da bi njeno dejstvo bilo predvidivo, a to u ovom primjeru nije slučaj, Sud je utvrdio da je propisivanje iz odredbe člana 30. stav 2. u dijelu koji glasi: „...njegovi usvojenici...“ u suprotnosti sa principom vladavine prava iz člana 5. stav 1. alineja 4. Ustava.

Zbog toga je bilo neophodno to utvrditi i za njihove potomke jer normiranje na ovakav način, u konkretnom slučaju, čini neraskidivu cjelinu.

ZAKON O NASLJEĐIVANJU
(Tekst predložene izmjene ugrađen u tekst Zakona)

Nužni nasljednici

Član 30.

(1) Nužni nasljednici su: djeca umrlog, njegovi usvojenici iz člana 21. ovog zakona i njegov supružnik.

(2) Ostali potomci umrlog, njegovi roditelji i njegova braća i sestre su nužni nasljednici samo ako su trajno nesposobni za rad i nemaju nužnih sredstava za život.

(3) Lica navedena u ovom članu su nužni nasljednici kada su po zakonskom redu nasljeđivanja pozvana na nasljeđe.